

1892-09-09

þÿ • À¹ Ã Ä ç » ® ' '

þÿ • Á µ Å ½ · Ä^{1 0 ì} Á ì³ Á ± ¼ ¼ ± C o o p 2 0 0 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8606>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Β΄
ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΕΝ ΠΑΦΩ.

Γενικά
Επισημάνσεις
Πάφος ✓
Αμαργώνη
Σιουβικιά
Αγ. Ιωάννης
Αγ. Δημήτριος
Χούβου

ωοοο
και γεωργών

Οι κυβερνήται μας όφειλουν να κρήψωσι το πρόσωπόν των υπό μέγαν μέλανα πέπλον, όπως μη βλέπωσι τήν έκνομον κα-
τάστασιν τής πατρίδος μας. Το έγκλημα έπληρώσατε και ή αδι-
αφορία των κ. Κυβερνητών μας έστράτη εν τόν ύπατον βα-
θύν. Είθετε μακρόν και δούλωσθε να μάθητε άκριβώς ή-
ποια φρικτά κακοεργήματα έπαράσσετε εν Παφω.

Η Πάφος δέν είνε παλαιή πόλις και τής αρχαιότητος πό-
λις ή εν τοίς κόλποις τής άστυς τής τήν ήδούλην και φο-
κιάσσαν τήν έργαση, ή φωνήται εν τών και μουσικών χα-
ράς και έχουσα ως βραυοισσα, καί ως μουσικήν θεάν τήν Α-
φροδίτην. Η Πάφος τήμερον είνε φωνήται κακοεργών και μέγα
κράτος έχον ως βαυαρισσα τής άστυς τής θεάς του έγκλη-
ματος, τής Έρηνώς παρκαίοντι και πάσαν τά όργανα και
σι μουσικά ουχι όμως τής χαράς αλλά του έγκλήματος.

Είμεθα ή δέν είμεθα υπό Ευρωπαϊκήν Κυβέρνησιν. Εάν δέν
είμεθα έχομεν τό δικαίωμα να υπερασπίσωμεν ήμισι μόνον τήν
περουσίαν μας, τήν ζωήν μας και τήν τιμήν μας. Αλλά δέν
έχομεν τό δικαίωμα και ως εκ τούτου υποθέτομεν ότι ευρι-
σκόμεθα υπό Ευρωπαϊκήν. Πού λοιπόν τά άγαθά ταύτης απο-
τελέσματα; Πού ή περιστολή του έγκλήματος; Ημισι ως να
διατελώμεν υπό Καννιβαλικήν κυβέρνησιν καθότι οί Κυβερνήται
μας, βλέποντες πρό των όφθαλμών των τά ταλούμενα φρικτά
έγκλήματα, ήσυχούσι και διασαλπίζουσι εν τόν Ευρωπαϊκόν
κόσμον, ότι ασφάλεια και πλήρης προστασία τής ζωής και
τής τιμής τοίς Κυπρίοις παρέχεται.

Ακούσατε και φρίξατε. Έντός ένός μηνός 17 φόνου.

Κατά τάς 11 Αύγουστου προσεκληθή ή ίατρος τής Κυβερ-
νήσεως εν Αμαργέτην διά φόνου, μέλις ήτο έτοιμος ν' απέλ-
θη εκεί και έκτακτος άπεισταλμένος τόν προσκαλεί εν τήν Σου-
σικιόν επίσης διά φόνου εξετάζει και τούτων συντάσσει τήν
έκθεσίν του, ετομαάζεται να ήπειύση, ότι άτυνομικός υπάλλη-
λος τόν προσκαλεί εν Αγ. Ιωάννην επίσης διά φόνου και ου-
τω εν μιᾷ ήμέρᾳ εν τῷ διαμερίσματι μόνου τής Πάφου έτα-
λέσθησαν 3 φόνου! δέν φρικιάτε; Ο ίατρος μετά τήν επί-
σκεψιν άφικνεΐται εν Παφω, άλλ' άμέσως κατά τάς 19 Αύ-
γουστου διατάσσεται ν' απέλθη εν Τζάδαν δι' άπόπειραν φό-
νου και ενταύθα συντάσσει τήν έκθεσίν του, εννε καθήκόν του,
κατά τάς 22 Αύγουστου άπέρχεται εν Αγ. Δημήτριον διά 3
τραυματισμούς κατά τάς 25 εν Χούλουν διά φόνου. Ένταύθα
άπεδείχθη ότι ό φονευθείς έκοιμάτο εν τῷ άλώνι του και εκεί
έπυροβολήθη ενή δέ βεβαίως εζήτει βοήθειαν βλέπει μετά φρι-
κης ό δυστυχής πυρκαϊάν γύρωθεν του. Άδυνατεί να κινηθή
και εκεί κίεται ζωντανός βεβαίως και εκπνέει ολοκαύτωμα και
ώτος του έγκλήματος. Κατά τάς 29 άπέρχεται εν Τζάδαν και
πάλιν, όπως εξετάση τό πτώμα νέως κόρης ήλικίας μόλις 11
έτων, εν τῷ εζεταλέσθη τό φρικωδέστερον των έγκλημάτων Έ-
βουσκην ή δυστυχής κόρη τό πρόβατόν της εν άπόκεντρον θέ-
σιν, έπαίξε μετ' αὐτοῦ μετ' όλην τήν χάριν τής παιδικής της
ήλικίας, έπλάττει όνειρα και δέν εγνώριζεν όποια τύχη της έ-
φυλάσσετο. Μόνος ό μωρός πιστεύει, ότι ή εὐτυχία διαρκεί
ενί πολύ· δύο τρομεροί κακοεργοί, δύο δαίμονες τής κολάσε-
ως παραμονεύουσι εκεί, συλλαμβάνουσι τήν άθάνα παρθένον και
διακορεύουσι ταύτην. Να! διακορεύουσι τήν ένδεκατη παρθένον
δέν άρκοῦνται εν τό πρώτον έγκλημα, άφαιροῦσι τήν ζώνην της
κόρης περιτυλίττουσι δι' αὐτης τόν λαιμόν της κήττουσι ταύ-
την, σύροντες έκαστος τήν μίαν άκραν τήν ρίπτουσι εντός βά-
του, τήν καλύπτουσι διά λίθων και άπέρχονται άνενόχλητοι ή-
νυ ενφους συνειδήτος εν τό χωρίον των. Έ! τίς λοιπόν κα-
κούργει, τίς διαπράττει τά φοβερά ταύτα έγκλήματα; οί κα-
κούργοι, οί έγκληματίζαι; Όχι! Η Κυβέρνησις κακουργεί, ήτις
διά τής παρατόμως άδιαφορίας της προστατεύει τό έγκλημα.
Συντάσσει και ενταύθα ή ίατρος τήν έκθεσίν του και άμέσως
κατά τάς 4 Σεπτ. εϊδοποιείται διά τήν Χούλουν, κατά τήν αυ-
τήν ήμέραν διά τήν Τζάδαν και κατά τήν αὐτήν εν τήν Κρυ-
τοστέραν. Τρεις φόνου και πάλιν εν μιᾷ ήμέρᾳ κατά τάς
9 Σεπτεμβρίου εν τήν Τιμην διά 3 τραυματισμούς κατά τάς
11 εν τήν Λίμπουν και τραυθείς εν τό Μωρόν νερόν.

ΕΦΗΜ: Σάββωτο
11.11.01

Δέν πράξει λεπτόν ένέλιος νά διαμαρτυρηθώμεν και διά της
αίτησεως γλώσσης νά καταδικάσωμεν τάς της Κυβερνήσε-
ως ένεργείας :

Λίγος της αιδήσεως τού έργαζομένου είναι ή άμάθεια ή κα-
κή βούλησις και πρό πάντων ή πτωχεία, κ. Κυβέρνησις. Δι-
εργάζου τάς μεγάλας έκτάσεις της Πάρου. Βλέπετε έκαι χω-
μαίν εις κακάτα κτίσματα. Ναί. Τι ποιά; Όργάναι; σπεί-
ρει τήν γην; ότα έργου; ότα σπείρει ταύτην. Έβήγει έκ της
της ρίζας ένα θρόνον τήν πεινασμένην κοιλίαν του και τά λυ-
σσασμένα τέκνα του. Πεινασμένος, τρώγει τήν πείνάν του και
εξασπόμενος πίνει τήν δίψαν του. Είναι άνηθής, άλλ' αναγκά-
ζεται νά γίνη τρώσιμος καθότι έλλείπει ή εργασία. Μάπως έ-
και ένα μάκος;—Νομίζεις ότι είναι τών τροσθών φόδηρον έν
τοίς άγροίς κτήμενον. Όχι, κίρια, είναι. Πάρος χωρικός, απο-
δύσων και όστος τοίς θαλάς έκ της φρεσίδος του και πει-
νασμένης υγείας του. Ούδέποτε χορταίνει τήν όψιν. Πεινή και
αντριβίζεται νά κλέψη. Πεινή και αναγκάζεται νά εργαζομένη,
από και μάλλον είναι βέβαιος, ότι δεν θά σολληφθή και άν
γείνη και τούτο θά χορταίνη καλλίτερον εις τήν φυλακήν πα-
ρά, όταν είναι ελεύθερος. Φορολογείτε μας, Κυβερνήται, άλλά
φροντίσατε και διά τήν έκπαίδυσίν μας. Άπομολήσατε τήν αί-
μά μας, άλλά φροντίσατε και διά τήν ζωήν μας. Τι μας πα-
ραχωρήσατε μέχρι της σημεριν; Τήν έλευθερίαν, είναι ή μόνη
άπάντησίς σας. Άλλ' άκούσατε με ποιόν έχετε ημετάσει. Εχέ-
ποτε κέρως τις κίνα, έν μετεχειρίσατο διά νά όχη τήν άμα-
ξίαν, διά νά συλλαμβάνη αίμας και διά πολλάς άλλας εργασί-
ας, έν τούτοις μ' όλας τάς εργασίας τόν έβόλιζον άλόπητα, άλλά
και τόν έτερον ό κίμων γήγαρισταιτο και δεν έφευγεν. Η-
μέραν πνά ό σθέντης έβόλα τόν κίνα της οικίας.—Πού θά
υπάγω;—Λέγει ό κίμων.—Είμαι ελεύθερος.—Ημετάσει.—Είμαι έ-

λεύθερος.—Δευτώ.—Είμαι ελεύθερος.—Θά αποθάνω της πείνης
και της δίψης.—Άδιάφορον φέυγε είσαι ελεύθερος άπαντα ή
δεσπότης και ή ελεύθερος κίμων λυσσαλέως δάνει τοίς διε-
ρχομένους με όλην τήν ελευθερίαν του. Ούτω λοιπόν και ήμείς.
Είμεθα ελεύθεροι, άλλά λυσσασμένοι της πείνης δάνομεν τοίς
όμοίους μας. Τολμώμεν νά λέγωμεν μετά λύπης μας, παρα-
βαίνοντες τάς αρχάς μας ότι είμεθα εγγαμιστημένοι από τήν
Τουρκικήν Κυβέρνησιν και όχι από τήν ελευθερίαν σας.

Έποβάλλονται άναφοραί πρός περιστολήν τών κακούργημάτων
και ως άπάντησιν έχετε υποδείξατέ μας τόν τρόπον. Καί ήμείς
σάς λέγωμεν, ότι μόνον διά της έξορίας, ότι μόνον διά της
προκηρύξεως της κεφαλής τών κακούργων θά επέλθη βελτίωσις.
Μή νομίζητε ότι διά τών άτυνομικών σας όργάνων θά περι-
στείλητε ταύτα καθότι γνωρίζετε τάς μέχρι της σημεριν ένεργείας
των.

Φροντίσατε ταχέως περί τών μέτρων τούτων, καθότι άλλως
θ' αναγκασθώμεν ήμείς αύτοί τήν ζωήν και τήν τιμήν μας
νά σώσωμεν.

«Περιηγητής».

ΣΚΕΛΕΤΟΣ

(Συνάχεια).

Περὶ τῆς Κυρίως διδασκαλίας.

Το στάδιον τοῦτον καλεῖται Κυρίως διδασκαλία, διότι κατ' αὐτὸ οὐδὲν ἄλλο πράττει ὁ διδάσκαλος ἢ διδάσκει.

Περὶ τῆς Ἀναλύσεως καὶ Συνθέσεως.

Καλεῖται τὸ στάδιον τοῦτο Ἀνάλυσις καὶ Σύνθεσις καθ' ὅσον κατ' αὐτὸ ἀναλύεται τὸ διδαχθὲν διὰ καταλλήλων ἐρωτήσεων (διλογικῆ μορφή) δι' ὧν σκοπεῖται ἡ ἐμπέδωσις τοῦ διδαχθέντος (ἢ σαφέστερα ἀντιληφῆς) καὶ κατόπιν τούτων προσκαλοῦνται εἰ μαθηταὶ νὰ συνθέσωσι τὸ ἀναλυθὲν μᾶθημα καὶ νὰ ἐκφράσωσιν αὐτὸ ἐν τῇ δυνατῇ καλλιτελίᾳ καὶ ὀρθοτελίᾳ.

Περὶ τοῦ Συμπεράσματος ἢ Συγκεφαλαϊώσεως.

Τὸ συμπέρασμα εἶνε τὸ ἐξαγόμενον τῆς διδασκαλίας· τὸ ἐξαγόμενον τοῦτο εἶνε ἐν μὲν τοῖς ὀρθοσκευτικῶς ἠθικῆς τῆς ἀρχῆς, πρακτικῶν τι ἀξιώματα (ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ συμπέρασμα δύναται νὰ ἐντυπώνηται ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ μαθητοῦ ἐν μορφῇ ρητιῶν, προτάσεων τῆς κατηγορήσεως κλ.), ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἐν δὲ τοῖς μαθηματικῶς ἀριθμητικῶς ἢ γεωμετρικῶς τῆς κινήσεως, ἐν τῇ Γραμματικῇ, γραμματικῶς κινήσεως, ἐν τῇ Φυσικῇ φυσικῶς νόμος, ἐν τῇ φυσικῇ Ἱστορίᾳ καὶ Γεωγραφίᾳ σύντομος καὶ ἀκριβὴς ἐκθέσις τοῦ ἀντικειμένου τῆς διδασκαλίας (διὸ καὶ Συγκεφαλαϊώσις καλεῖται τὸ στάδιον τοῦτο).

Τὸ συμπέρασμα ἐξάγεται πάντοτε ἐκ τῶν μαθητῶν ὑποβληθευμένων διὰ καταλλήλων ἐρωτήσεων τοῦ διδασκάλου, ὅστις διατυπώνει αὐτὸ δι' ἀκριβοῦς γλωσσικῆς ἐκφράσεως. Ἐάν οἱ μαθηταὶ δύνανται νὰ ἐξαγάγωσι τὸ συμπέρασμα θεωρεῖται ἔκτιστος ἡ διδασκαλία.

Περὶ Ἐφαρμογῆς ἢ Χρήσεως.

Κατὰ τὸ στάδιον τοῦτο πρόκειται πρὸς ὅ,τι ἔμαθον εἰ μαθηταὶ νὰ ἐφαρμόσωσιν ἐπὶ παραδειγμάτων καταλλήλων.

Περὶ τῆς διδασκαλίας τῶν Ὀρθοσκευτικῶν.

Ἡ ὀρθοσκευτικὴ διδασκαλία προϋποθέτει τὴν ἐμπνεύσειν εἰς τὰς τρυφεράς αἰσθητικὰς καρδίας τῶν εἰς θεὸν πιστῶν κατὰ τὸς ἀρχὰς τοῦ βασιλεῦς ἢ ἡγεμονικῆς πίστεως ἰδρυτοῦ καὶ τοιοῦτοτρόπως διεγείρει εἰς αὐ-

Γεωμ
Α. Π. Παπαβασιλ
Εκπαιδεύσει

της την έρευνά προς το άνωθεν του έπίου ή πραγμ άνωσις είνε έ ύπο-
τος του άνθρώπου βίου εκπαίδ.

Το θρησκευτικόν συνείδημα δύναται νά διεγείρη ό διδασκαλός εις
τάς καρδίας των παιδών τό μόν διά των διαφόρων θρησκευτικών μα-
θημάτων τό δε διά του ίδιου ούτου παραδείγματος ό δεύτερος πρόπος
είνε πολλώ βραχυτέρος του πρώτου. "Όχι μόνον λοιπόν ή θρησκευ-
τική ύλη αλλά και ή διδακτική πρόπος πρέπει νά είνε εικόδομη-
τική.

Έν τή διδασκαλί τών θρησκ μαθημάτων άπαντα πρέπει νά φέρω-
σι χαρακτήρα ήρωϊσμό και ή στάσις του διδασκάλου και ή ρηνή του
και τα σχήματα. Έν ούτ ή μακρ ήν πάντα άστειότης και πάντα άσχη-
μοσύνη δι' τών έλαττωσιν έ πρόσ τά θεία έρειζόμενος σεβασμός. "Ε-
πειδή δε πάν θύραμα τέλειον άνωθεν έστι καταβαίνον, έν τού πατρός
των ζώτων διά τούτο ή θρησκευτική διδασκαλία άρχέσθω από προσευ-
χής δι' ής πρέπει νά ζητώμεν τήν θεϊάν άντίληψιν, ή διά τινος θρη-
σκευτικού άσματος.

Η πορεία της διδασκαλίας έν τή 'Ιερθ. 'Ιστορία, 'Ιστορία και 'Εκκλησιαστική 'Ιστορία.

Έν πρώτοις δηλούται ό σκοπός της διδασκαλίας καταλήλως.

Έν τώ πρώτω σταδίω, τώ της Προοδοποποίησης έρμηνεύει και δι-
ασηρηρίζει ό διδασκαλός τά τυχόν άκατάληπτα μέρη της διαχθιστο-
μένης 'Ιστορίας.

Έν τώ δεύτερω σταδίω, τώ της Κυρίως διδασκαλίας ό διδασκαλός
διδάσκει κατά τήν κυρίως διηγηματικήν μορφήν ακολουθών πάσας τάς
διδασκτικές αρχάς. Διηγείται έκάστην 'Ιστορίαν έράπαξ έλέκκληρον, τό
δε δεύτερον τμηματικώς.

Έν τώ τρίτω σταδίω, τώ της 'Αναλύσεως και Συνθέσεως αναλύεται
έκαστον τμήμα διά καταλήλων έρωτήσεων (διαλογική μορφή). Αί έ-
ρωτήσεις του διδασκάλου πρέπει νά φέρωσι, και εικόδομητικόν χαρα-
κτήρα (διδασκε κατά τόν σκοπόν της διδασκαλίας). Αί εικόδομητικά
αυται έρωτήσεις σκοπόν έχουσι τήν διευκλύνειν των μαθητών έν τή
έξχρηγή του συμπεράσματος ή των συμπερασμάτων.

"Επειτα συνίθεται τό αναλυθέν τμήμα πρώτον υπό των ίκανωτέρων
παιδών και έν τέλει υπό του διδασκάλου.

Έν τώ τετάρτω σταδίω, τώ του Συμπεράσματος εξάγεται (δέν είνε
ανάγκη πάντοτε) τό ήθικόν συμπέρασμα, όπερ έντυποεται εις τήν μνή-
μην των μαθητών έν μορφή ρητού ή προσευχής ή τροπαίου και λοι-
πών διδασκομένων κατά τήν άπχρηλικήν μορφήν, άφοϋ, έννοείται,
έρμηνευθώσι πρότερον καταλήλως.

Έν τώ πέμπτω σταδίω, τώ της 'Εφαρμογής γίνεται (έν ανάγκη) ή
κατάλληλος σύγκρισις μερών τινων της 'Ιστορίας προς άλλα έμοειδή
ή αντίθετα άλλων 'Ιστοριών και τελευταίον δεικνύεται ή κατάλληλος
εϊκίον ής τά μέρη εξηγούνται (διά της 'Εποπτικής μορφής).

Περὶ τῆς διδασκαλίας τῆς Κατηγήσεως.

Μετὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἱερᾶς Ἱστορίας, ἔπεται ἡ διδασκαλία τῆς Κατηγήσεως, ἥτις συστηματικοῦσα τὰς ἐν ταῖς Ἀγίαις Γραφαῖς ἐνεσπαρμένους θείας ἀληθείας προτίθεται νὰ καταδείξῃ εἰς τοὺς μαθητὰς τὸ ἀληθὲς πνεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ἡ Κατηγήσις εἰς τὴν ἀνωτέραν τάξιν τοῦ δημοτικοῦ διδασκαλεῖου πρέπει ν' ἀποφεύγῃ τὰς ὑψηλὰς θεωρίας, αἵτινες εἶνε ἀπρόσοιτοι εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ δημοτικοῦ σχολείου. Οὔτε εἰς ἀποδείξεις περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ ἀνάγκη νὰ εἰσέλθῃ, οὔτε τὰ περὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ν' ἀναπτύξῃ. Ἀρκετὸν εἶνε ἂν ἐξηγηθῶσι καλῶς ἡ Κυριακὴ προσευχὴ, τὸ σύμβολον τῆς πίστεως, αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ μυστήρια.

Ὁρεῖλοισιν οἱ μαθηταὶ νὰ ἔχωσι κατάλληλον κείμενον καὶ ν' ἀπομνημονεύσωσιν αὐτολεξεί τὰς δογματικὰς ἀληθείας, ἀποφεύγοντες τὴν χρεαὶν πλοῆς ἄλλης λέξεως ἢ ἐκφράσεως, ἥτις μεταβάλλουσα τὴν οὐσίαν αὐτῶν ἀλλοιοῖ τὴν πίστιν ἡμῶν καὶ ἐπιφέρει τὴν ψυχικὴν ἀπώλειαν. Ταῦτα γενικῶς.

Ἡ πορεία τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ Κατηγήσει.

Μετὰ τὴν σύντομον δηλώσιν τοῦ σκοποῦ ὁ διδάσκαλος ἀκολουθῶν τὰς ἀναγκαίους διδασκαλικὰς ἀρχὰς καὶ μεταχειριζόμενος τὰς ἀρμοδίους μορφὰς κάμνει τὴν κατάλληλον προεδοποίησιν εἰς τὴν κυρίως διδασκαλίαν.

Ἡ προεδοποίησις δεῖν νὰ γίνηται ὑπὸ πάσας τὰς ἐπιφεῖς, ὑπὸ ἐρμηνευτικῆν, ὑπὸ ἱστορικῆν, ὑπὸ γεωγραφικῆν κτλ.

Μετὰ τὴν προεδοποίησιν ἐν τῇ κυρίως διδασκαλίᾳ ὁ διδάσκαλος θὰ μεταχειρισθῇ ἐκείνην τὴν διδασκαλικὴν μορφήν, ἣ ἐκείνας τὰς διδασκαλικὰς μορφὰς ἃς θεωρεῖ προφορωτέρας εἰς τὴν κατανόησιν τοῦ μαθήματος. Ἐν γένει λέγομεν, ὅτι ἡ πορεία τῆς διδασκαλίας τῆς Κατηγήσεως δεῖν εἶνε δυνατὸν ὡς ἐκ τῆς διακέρου φύσεως τῶν ἐν αὐτῇ μαθημάτων νὰ ὑπαρῇ ὑπὸ ἓνα ὁρισμένον τύπον, οὐδὲ εἶνε ὑπόχρεως ὁ διδάσκαλος ν' ἀκολουθήσῃ τὰ στάδια κατὰ σειράν.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον γίνεται καὶ ἡ διδασκαλία τῶν γραφικῶν περιεκτῶν καὶ τῆς λειτουργικῆς.

Ἡ Ἀγία Γραφή, ἐν ἣ περιέχεται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶνε ἀξίη ἀναγνώσεως παρὰ παντός Χριστιανοῦ. ἐν αὐτῇ ὁμοῦς ὑπάρχουσι καὶ πόλλα δὲ δυνατὰ εἶναι, αἵτινες χρηρίζουσιν ἰδιαιτέρας ἐρμηνείας καὶ ἀναπτύξεως. Ἐντεῦθεν ἔπεται ἡ ἀνάγκη τῆς καὶ ἐν τοῖς δημοτικῶν σχολείοις ἀναγνώσεως καὶ ἐρμηνείας τῆς Ἀγίας Γραφῆς. Ἐπειδὴ ὁμοῦς δεῖν εἶνε δυνατὸν, ἵνα ἅπαντα ἡ Γραφή ἀναγνωθῇ καὶ ἐρμηνευθῇ ἐν τῷ σχολείῳ διὰ τοῦτο καλὸν εἶνε νὰ ἐκλέγωνται ἐξ αὐτῆς τὰ κυριώτερα μέρη καὶ αἱ σπουδαιότεραι περιεκταί, αἵτινες περιέχουσι τὰς κυριώτερας θεολογικὰς ἀληθείας καὶ συντελοῦσιν εἰς τὴν ψυχικὴν εὐκοδομήν τῶν ἀνθρώπων. Μεταξὺ τῶν μερῶν τούτων τὴν πρώτην θέσιν κατέχουσι τὰ μέρη ἐκείνα τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν ἀποστολικῶν συγγραμμάτων, αἵτινα τοσκιῶς ἀναγιγνώσκονται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἑορτὰς.

Ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῶν γραφικῶν μερῶν ἢ περιεκτῶν ὀφείλει ὁ διδάσκαλος (α) νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὰς τῶν κοίλων ψυχὰς τὸν προσήκοντα σεβασμὸν πρὸς τὸ ἱερὸν βιβλίον τὸ περιέχον τὰ θεῖα रह्यता: εἰς τοῦτο δεῖ συντελεῖ ἡ προτροπὴ τῶν κοίλων εἰς τὸ νὰ κρατῶσι μετὰ καθαρῶν χειρῶν τὸ ἱερὸν βιβλίον καὶ ν' ἀναγιγνώσκωσιν αὐτὸ μετ' εὐλαλείας (β') διὰ τῆς διολογικῆς μορφῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ πλοῆς ἄλλης ἐν ἀνάγκῃ, νὰ ἐξηγῇ καὶ ν' ἀναπτύξῃ τὸ κείμενον γραμματικῶς, ἱστορικῶς, γεωγραφικῶς, δογματικῶς, ἁρμονικῶς, ἥτις κατ' ἀ-

ναγκασίαν τῶν παραλλήλων χωρίων καὶ ἀλλογενικῶς (γ') νὰ ἐξάγῃ ἐκ τοῦ ἱεροῦ κειμένου ἡθικὰ διδάγματα συντελούμενα εἰς εὐκοδομήν τῶν κοίλων. Ἦτοι εἰς μορφῶν καὶ διὰ πλοῆς τῆς τούτων καρδίας. (Οἰκονομικὰ ἐρμηνείαν καὶ ἂν ποιῆται ὁ διδάσκαλος αὕτη πρόπει νὰ εἶνε σύντομοι καὶ περιεκτικῆ. Τὰ δὲ ἐκλεκτότερα τῶν τῆς Ἀγίας Γραφῆς χωρίων καλὸν εἶνε ν' ἀπομνημονεύσωσιν οἱ μαθηταὶ, ὅπως μερμημόσων ὡς ἐσθίου τοῦ βίου αὐτῶν. Τὰ αὐτὰ περίπου δευτέρωθεν νὰ εἰπωμεν καὶ περὶ τῆς διδασκαλίας τῆς λειτουργικῆς παρεχούσης τὴν ἐξήγησιν τῆς ἱερᾶς λειτουργίας. Ἡ διδασκαλία τῆς λειτουργικῆς πρέπει νὰ εἶνε ἐπίσης σύντομος.

(ἀκολουθεῖ)

Α. Κ. Παλαβάνης.

ΕΦΗΜ: Σάβωυτ
ΗΜΕΡ. 9/9/1892